

Квест-гра за творами В. Сухомлинського

«Подорож до країни Доброти» для учнів 5-х класів

Вчитель історії Феденко Н. В.

Мета: познайомити учнів з біографією та творами В.О.Сухомлинського, розвивати спостережливість, допитливість, вміння давати оцінку вчинкам героїв оповідань,

виховувати доброту, чуйність, любов до рідних та близьких людей, любов до природи, гордість за українську літературну спадщину.

Обладнання: презентація Power Point, твори В.Сухомлинського

Методи і прийоми роботи: демонстрація презентації, розповідь, виставка книжок, робота з книжкою, ілюстрування оповідання, інсценізація, вправа «асоціативний куш», творча робота, вправа «Мікрофон».

Хід заходу

I. Організаційний момент.

Сьогодні радо вас вітаю

у світі письменника рідного краю.

Для учнів своїх він твори писав,

бути добрими, чуйними він їх навчав.

II. Повідомлення теми, мети виховного заходу.

Виховний захід сьогодні присвячено українському письменнику, вченому, вчителю – В.Сухомлинському. Ми познайомимося з життям, творами великого українця.

III. Основна частина.

1. Розповідь вчителя.

Не так давно, в минулому столітті, жив на світі педагог, учений, письменник В.О.Сухомлинський (1918 – 1970). Він дуже любив дітей. Навчав їх, а ще писав для них багато-багато оповідань, казок: про ласкаве сонечко і м'яку зелену травичку, про працелюбних мурашок і веселого метелика, про зайчика-хвалька та голосистого півника, про ласкаві мамині руки і добру бабусю. Він писав про доброту, бо сам був доброю людиною і дуже хотів, щоби діти вирости добрими і чуйними, працьовитими, щоб любили тата і маму, рідну домівку, нашу Батьківщину з широкими луками, зеленими садами, безмежними ланами".

Зверніть увагу на добрі, уважні, лагідні очі і високе чоло, що свідчить про великий розум, відкриту душу, ніжна і добра посмішка завжди осявала його

обличчя.

2. Виставка творів письменника.

Погляньте на нашу виставку книжок В.Сухомлинського. Ці книжки розкажуть вам про життя хлопчиків і дівчаток, про життя рослин і тварин. Книжки навчать вас бачити красу природи, рости добрими та сміливими людьми.

3. Робота з оповіданням В.Сухомлинського "Скільки ж ранків я проспав?"

Послухайте оповідання про красу української природи і скажіть: «З чим знайомить і до чого закликає автор?»

(читання вчителем)

Скільки ж ранків я проспав

Третьокласник Василько запитав у батька:

- Тату, а що я робитиму влітку?

- Відпочиватимеш і працюватимеш,- відповів батько. - Завтра поїдемо зі мною в поле. Добре?

- Добре! - зрадів Василько.

Васильків батько працював агрономом. Він вставав удосвіта і їхав у поле.

Василько крізь сон почув, як хтось доторкнувся до його плеча. Ой, як не хочеться вставати! Але пригадав Василько, що сьогодні вони з батьком їдуть у поле. Підвівся, подивився довкола. Надворі ще темно. На небі зірки сяють, а на сході червоніє.

Василько вмився, поснідав з батьком. Ось вони вже і на подвір'ї. Василько показує на рожеве небо на сході й питає:

- Тату, що воно таке? Чому небо червоне? Невже там пожежа? Батько усміхнувся:

- А хіба ти ніколи не бачив, як сонце сходить?

- Не бачив,- відповів Василько.

- Дивись,- сказав батько. - Побачиш раз - захочеться бачити щодня.

Потім вони стояли на околиці села. Перед ними зеленіло пшеничне поле. Сонячні промені блищали в крапельках роси. В блакитному небі співав жайворонок. Василько стояв, мов зачарований.

- Ой, красиво ж! - тихо промовив він.- Невже щодня так красиво?

- Щодня! - відповів батько.

- Скільки ж ранків я проспав! - з жалем промовив Василько.

Чому Василько з жалем промовив, що проспав багато ранків?

4. Робота з книжкою.

Розгляд книжечки "Горбатенька дівчинка".

а) обкладинки (хто автор, як називається, опис малюнка).

б) сторінок і змісту книжки.

в) читання учнями тексту.

Горбатенька дівчинка.

Клас розв'язував задачу. Учні схилились над зошитами. Коли це у двері хтось тихо постукав.

— Відчини двері й подивись, хто там стукає,— мовив учитель.

Чорноокий хлопчик, що сидів за першою партою, живенько відчинив двері. До класу зайшов директор школи з маленькою дівчинкою. Тридцять п'ять пар очей впилися в незнайому дівчинку.

Вона була горбатенька.

Учитель затамував подих і повернувся до класу. Він дивився у вічі пустотливих школярів і мовчки благав: хай не побачить дівчинка у ваших очах ні подиву, ні насмішки.

У їхніх очах була тільки цікавість. Вони дивилися на незнайому дівчинку й лагідно всміхалися.

Учитель полегшено перевів дух.

— Цю дівчинку звать Оля,— сказав директор.— Вона приїхала до нас здалеку. Хто поступиться їй місцем на першій парті? Бачите, яка вона маленька?

Усі шість хлопчиків і дівчаток, що сиділи за передніми партами, піднесли руки:

— Я...

Учитель був тепер спокійний: клас витримав іспит.

Хто привів дівчинку до класу?

Хто вів урок?

Хто розв'язував задачу?

Хто відкрив двері?

Що витримали діти?

Як звали дівчинку?

5. Ілюстрування оповідання "Яблуко в осінньому саду".

(Читання вчителем оповідання)

Пізньої осені маленькі близнятка Оля й Ніна гуляли в яблуневому саду. Був тихий сонячний день. Майже все листя з яблунь опало і шурхотіло під ногами. Тільки де-не-де на деревах залишилося пожовкле листячко.

Дівчатка підійшли до великої яблуні. Поруч з жовтим лист ком вони побачили на гілці велике рожеве яблуко.

Оля й Ніна аж скрикнули від радості.

— Як воно тут збереглося? — з подивом запитала Оля.

— Зараз ми його зірвемо, — сказала Ніна і зірвала яблуко. Кожній хотілося потримати його в руках.

Олі хотілося, щоб яблуко дісталось їй, але вона соромилась висловити це бажання, а тому сказала сестрі:

— Хай тобі буде яблуко, Ніно...

Ніні хотілося, щоб яблуко дісталось їй, але вона соромилась зізнатися в цьому. Ніна сказала:

— Хай тобі буде яблуко, Олю...

Яблуко переходило з рук в руки, дівчатка не могли дійти згоди. Та ось їм обом саянула одна і та ж думка: вони прибігли до мами радісні, схвильовані.

Віддали їй яблуко.

В маминих очах сяяла радість. Мама розрізала яблуко й дала дівчаткам по половинці.

- Яку пору зображено?

- Як звали дівчаток?

- Що побачили на яблуньці?

- Яким був ранок?

- Кому віддали яблуко?
- Що зробила мама з яблуком?
- Що засяло у очах мами?
- Якими показано дівчаток?
- Чого вчить оповідання?

Намалюйте ілюстрацію до оповідання.

6. Інсценізація дітьми оповідань і казок В.Сухомлинського. (самостійно прочитаних)

7. Опрацювання оповідання "Найласкавіші руки"

а) словникова робота: (Юрба - ... , оточили - ... , блакитні - ... , заплескала - ...).

б) Читають за сигналом "Краплинки" – чистого життєдайного дощу, вранішньої роси, в якій і небо, і сонце, і травичка, і душа ніжна, ласкава, смілива ...

Чому люди усміхалися?

А які очі і руки у твоєї мами?

в) Побудова асоціативного куща.

Рисунок «Доброта»

8. Творча робота.

Закінчи казку. (Конверт - лист від Зайчика).

"Холодно взимку Зайчику. Вибіг він на узлісся, а вже ніч настала. Мороз тріщить, сніг проти місяця виблискує. Сердитий вітер в яру повіває. Сів Зайчик під кущем, простяг лапки до Місяця і просить:

- Місяцю, любий, погрій мене своїм променем, бо довго ще сонечка чекати.

Жаль стало Місяцеві Зайчика. Він і говорить...

Де порадив Місяць шукати порятунку?

Як дякував Зайчик Місяцю?

IV. Заключна частина. Підсумки виховного заходу.

Рефлексія.

1) Гра «Мікрофон»

- Які ваші враження від квест-гри?

-Що нового дізналися?

2) Учні продовжують фразу «Сьогодні я ...»

3) Чого вчить нас В. Сухомлинський?

Заключне слово вчителя.

